

[Kofod-Svendsen]

Så er der nogle stramninger over for erhvervslivet, som ikke bliver gennemført. Det er vi faktisk ganske godt tilfredse med. Vi har hele tiden været betænkelige ved at gribe for hårdt ind over for erhvervslivet skattemæssigt, sådan at konkurrenceevnen blev svækket. Svækker vi konkurrenceevnen, betyder det, at arbejdsløsheden stiger, og det er den modsatte udvikling, vi skal sætte i gang.

Vi er godt tilfredse med, at vi også på det overordnede plan har afsat en børnepakke. Vi skal så i gang med at udmønte den. Der kan komme forskellige vurderinger frem. Der er skitseret tre punkter i forligsteksten: takstreform, børnefamilieydelse og samspilsproblemer. Det synes jeg er meget rigtigt og afbalanceret lagt frem. Vi vil fra Kristeligt Folkepartis side lægge megen vægt på, at denne tredeling bliver opretholdt, og at man ikke udhuler en af delene.

Dér lægger vi overordentlig meget vægt på at bevare børnefamilieydelsen som foreslået; så kan man drøfte aldersgrupperne, der skal modtage den, men vi skal bevare den som penge, der følger familien og børnene. Men vi mener også, det er vigtigt, at vi får set på samspilsproblemerne og takstreformen.

Boligpakken synes vi er en anden væsentlig del af det samlede finanslovsforlig, og jeg er meget enig med den socialdemokratiske ordfører i, at vi skal have skabt ro prismæssigt for alle, både boligejerne og dem, der bor til leje. Det er en meget vigtig opgave, og vi vil med glæde og forventning gå ind i en drøftelse af, hvordan vi kan udmønte det afsatte beløb, som jo på årsbasis er 1,2 mia. kr. Det synes jeg er et virkelig vigtigt incitament.

Vi skal udmønte afgiftslettelserne. Der vil Kristeligt Folkeparti udtrykkelig understrege betydningen af den rigtige sundhedspolitik. Jeg mener, vi fint både kan fastholde en rigtig sundhedspolitik og samtidig udmønte den milliard, så det får stor grænsehandelsmæssig betydning.

Hr. Lykketoft skitserede i alt ni punkter som væsentlige at gå ind og vurdere. Jeg synes også, de punkter, hr. Lykketoft fremhævede, var rigtige. Men når man hørte hr. Lykketofts understregning af, hvad der er brug for, og man samtidig ser, hvad finansloven og de forskellige følger indeholder, så er det mig ubegribeligt, at Socialdemokratiet ikke vil stemme for finansloven.

Det er jo sådan, at regeringen har vist åbenhed over for andre partiers synspunkter. Socialdemokratiet har selv understreget, at de er blevet imødekommet på flere områder. Vi har ikke fra Kristeligt Folkeparti lagt skjul på, at der er nogle af de ændringsforslag, vi behandlede i går – der var ét til 1 mio. kr., der var et andet til et andet beløb – der var inspireret af Socialdemokratiet. Altså ikke blot på en række af de overordnede synspunkter, jeg omtalte, f.eks. at vi får nedsat selskabs- og virksomhedsskatten, som man fra Socialdemokratiets side har understreget betydningen af, men også på en række små delområder er der sket indrømmelser, og nogle besparelsesforslag, som Socialdemokratiet har været meget afvisende over for, er blevet fjernet.

På den baggrund forstår jeg ikke, at Socialdemokratiet i dag kan lade være med at stemme ja til finansloven. Jeg synes, det er et besynderligt signal at udsende på baggrund af, hvad Socialdemokratiet understregede i valgkampen, hvor man netop lagde op til en samarbejdslinje – det synes jeg var glædelige og rigtige toner. Jeg forstår ikke, at man ikke følger denne samarbejdslinje op, så den finanslov, som er udtryk for på én gang sparsommelighed og også en række gode og rigtige initiativer, ikke bliver vedtaget virkelig bredt herinde i Folketinget.

Jeg må også sige, at jeg er skuffet over Fremskridtspartiets ageren her. For 1 år siden var Fremskridtspartiet ansvarligt. Da fik man indrømmelser, man gik ind og forhandlede, blev imødekommet, og man stemte for finansloven. Men jeg forstår ikke det, synes jeg, ganske dramatiske Fremskridtsskift fra for 1 år siden og til de ændringsforslag, som vi er blevet præsenteret for nu. Hvorfor har man ikke villet gå ind og tage et ansvar? Hvorfor i den grad placere sig på sidelinjen?

Så synes jeg, der har været nogle spændende ting i det, SF har lagt frem. Men også her må jeg spørge, når SF jo også med tilfredshed har konstateret, at de er blevet imødekommet: Hvad skal der i grunden til, for at SF vil stemme for en finanslov? SF, synes jeg, har vist ansvarlighed på flere punkter. Men når det så kommer til den afgørende prøve, må man altså konstatere, at der er der fuld parallelitet mellem SF og Fremskridtspartiet.